ORIGENES. MARCUS FRATER
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 132v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ei aduersus principat. / potestates.
& adusus mundi hui rectores. / t
certe tu ba canit in uerbo dei
p̃dicationis scilicet & doctrine
ut det significantē uocē ptuba.
vt q audierit p̃parare se possit ad
bellū. Post hec uenit xxi.
sup ca radath q̃d in mra lingua
sonat idoneus effect. / p̃fecto ut
ipse apls dicit. q̃a idoneus nos
fecit ministros noui testamti.
Inde habet mansio apud xxii.
macheloth. q̃d interp̃tat abin
icio. Contemplat nāq; q̃ad p̃fecti
onē tendit inicii rerū. / immo
poti cuncta ad eū refert qui
erat in principio. nec ab inicio isto
aliquando discedit. xxiii.
Post hec fit mansio incho ath.
q̃d ē ofirmatio / patientia. Ne
cesse ē ut eū quuult alius p̃desse
multa pati. / cuncta pacienter
ferre. sic de paulo dictū ē. Lqo
ut ostenda ei q̃nta eū oporteat
pati p̃t nom mev. Inde xxiiii.
uenit thara q̃d intelligit con
templatio stuporis. Non possu
mus in latina lingua uno ser
mone exp̃mere uerbū grecū q̃d
illi extasyn uocant. idē cū p̃alicui
magne rei admiratione obstupes
cit animi. Hoc ut ē q̃d dic contemplatio
stuporis. / cū magnitudine magna
/ admirabiliū rerū mens attoni
ta stupeat. Post hec xxiiii.
uenit ad matheca q̃d interpretat
mors noua. Que ē mors noua. Qn
do xpo omorim et xpo cōsepelim.
ut conuiuam ei. Inde ad xxvi.
semna uenit. q̃d os / ossa signi
ficare dicit. Virtus p̃hec & robur pacie
ntie declarat. Iam hinc xxvii.
habet mansio apud mesoroth. q̃d
significare putat excludens. Qm
excludens ē. Sine dubio malignas
suggestiones ētrariis spē decogi
tationib suis. / sic & sapientia dei
dicit. Spē potestate habentis si as
cenderit sup te. / locū tuū ne dimit
tas. Tenendus ē locus & excluden
dus ē aduersari ne inueniat locū
in corde nro. sic apls dic. Nolite
locū dare diabolo. Post xxviii.
hec banea uenit q̃d fontes signi
ficat. / exculationes. / idē / diuinaq;
uerbaq; fontes haurit usq; quo ex